

Letos prvič smo praznovali dan zmage 15. maja. Doslej smo praznovali 9. maj, dan, ko so nemške oborožene sile položile orožje pred silami združenih narodov...

Izvojevana zmaga je terjala mnogo velikih žrtev in delež Jugoslavije v tem boju ni bil majhen. Štiri leta smo vezali številne sovražnikove sile, ki bi se sicer borile na drugih frontah...

Toda naši narodi ne bodo nikdar priznali sklepe, ki so bili sprejeti brez našega sodelovanja in so proti našim interesom. Zemlja, za katero so barantali v Londonu, je naša. Za to zemljo smo med zadnjo vojno prelili ogromno krvi.

Zavezniki, zlasti pa italijanska vlada naj vedo, da naši narodi praznujejo 15. maj — dan zmage — kot zmagovalci, ne pa kot premaganci!

PIONIRJI II. ČETRTI SO PROSLAVILI DAN POMLADI
V nedeljo, dne 11. maja, so se zbrali pionirji II. četrti ob 9. uri pred bivšo terensko pisarno v Stanevovi ulici, da skupno proslavijo dan pomladi v naravi.

Ob letošnji Titovi štafeti

V torek 20. maja bodo oživele vse steze, planinski poti, ceste in ulice naših vasi, industrijskih naselij in mest po tekaški Titovi štafeti. Za tradicionalna Titova štafeta ima v letošnjem letu ob jubilejnem 60. rojstnem dnevu maršala Tita in zaradi zapletenih političnih dogodkov v svetu, ki se pri nas odražajo predvsem ob tržaškem vprašanju, še poseben pomen.

Po vseh okrajih celjskega zaledja so izvedene že zadnje priprave za brezhibno izvedbo te veličastne prireditve. V celotnem okrožju misla dolžina vseh prog presega 910 km, v štafeti pa bo nastopilo preko 7000 tekačev.

V okraju Celje-okolica bo potekala glavna proga iz Konjice, Celja, Laškega, Rimskih Toplic na Zidani most in nato naprej proti Ljubljani. Na to progo bo navezanih 26 lokalnih prog, ki bodo povezovala vse kraje tega okraja. Odcejnja si te proge: Vitanje—Nova cerkev—glavna cesta, Dobrna—Vitjanje—glavna cesta, Dramlje—Blagovna—J. inbečna—glavna cesta, Smartno v Rožni dolini—Celje, Kozle—Plištanj—Prevorje—Šentjurij—Štore—Celje, Ponikva—St. Vid—Grobčno—St. Jurij, Dobie—Jezerce—Vodice—Črnolica—Šent Jurij, Svetina—Celjska koča—Celje, Vrnsko—Šempeter v Sav. dol.—Zalec—Petrovče—Celje, Sveti Andraž—Polzela—Dobriča vas, Letuš—Braslovce—Polzela, Gomilsko—glav. cesta, Ojstrica—St. Jurij ob Taboru—Kapla, Mrzlica—Marja Reka—Prebold—Latkova vas, Zabukova—Zalec, Sešče—Grize, Gotovlje—Zalec, Vrbje—Zalec, Liboje—Petrovče, Velika Pircica—Arja vas—Petrovče, St. Rupert—Laško, Sr. Leonart—Lahomno, Smohor—Laško, St. Vid pri Planini—Jurkotež—Rimske Toplice.

V šoštanskem okraju bo glavna proga potekala od Dolnje Veleje—Šoštanj—Gorenje—Mozirje—Bočna—Gornji grad na Savinjski—Stranske proge pa potekajo iz Savinjskega sedla—Logarske doline—Ljubnega—Radmirja na Gornji grad, iz Podvolovjeka na Luče, iz Radnje na Luče, iz Knezove planine na Rozovilec, St. Jošt—Zg. Dolje—Plešivce—Šoštanj, Ravne—Šoštanj, Topolišča—Šoštanj, Lokovice—Šoštanj, Gora Oljka—Gorenje, Kameni vrh—Mozirje, Rečica ob Sav.—Nazarje, Okonina—Radmirje, Kozjak—Paka, St. Janž—Velenje in St. Ilj.—Velenje.

V samem mestu Celju bodo pred poldnevom MLO, kjer se bo ob 8.30 uri vršil svečan sprejem tekačev Titove štafete z manifestacijskim mitingom, prinesli pozdrave maršala Tita tekači iz vseh celjskih podjetij, tovarna in ustanov. Srednješolska mladina bo prinesla pozdrave iz naših šol, dočim bodo pionirji sodelovali v štafeti na lokalnih progah in bodo prinesli pozdrave iz vseh markantnih točk mesta Celja in iz sedežev krajevnih in terenskih organizacij OF ter ostalih organizacij. Te lokalne proge v glavnem potekajo iz: Medlog—Babno—Lava—MLO, Čret—Zavodna—MLO, Zagrad—Breg—MLO, Anški

MARŠAL TITO O SKLEPIH LONDONSKIH POGAJANJ

V nedeljo, dne 11. maja so v Zrenjaninu odkrili in navzočnosti tov. Tita in približno 120.000 ljudi spomenik narodnemu heroju Žarku Zrenjaninu. Na velikem zborovanju je govoril tudi maršal Tito. Tovarši Tito je najprej pozdravil prebivalce Zrenjanina ter ljudstvo Vojvodine in orisal lik Žarka Zrenjanina. Nato je govoril o hrabri preteklosti sinov Vojvodine, ki so že leta 1941 zgrabili za orožje skupno z drugimi jugoslovanskimi narodi.

Maršal Tito je nato obširneje govoril o naših odnosih z Italijo in poudaril, da so v Londonu grobo kršili mirovno pogodbo ter prizadejali novo težko krivico narodom naše države. Ko je prebral nekatere značilne odlomke iz De Gasperijevega govora o londonski konferenci, je dejal, da nas nihče ne more prevariti s takimi triki, saj smo že precej tega doživeli in preizkusili.

Ne moremo verjeti takšnim trikom. Mednarodna javnost bo nekega dne spoznala, kako je s to stvarjo in se bo zgrozila spričo takšnih dejstev. Ta njegova izjava je samo za zunanjo uporabo, saj on in njegova vlada ter italijanski vladajoči krogi sploh, tamkajšnje razne fašistične in informbirojske klikke itd. skušajo naprtiti vso krivdo za poslabšanje odnosov med nami in Italijo na naš hrbet, saj je ves svet sedaj za trjuje, da smo stalno zahtevali, da bi prišlo do sporazuma, da smo stalno dali predloge, in sicer dobre predloge, kako naj bi ta vprašanja rešili. Njim pa niso potrebni dobri odnosi z nami.

Maršal Tito je nato obširneje govoril o naših odnosih z Italijo in poudaril, da so v Londonu grobo kršili mirovno pogodbo ter prizadejali novo težko krivico narodom naše države. Ko je prebral nekatere značilne odlomke iz De Gasperijevega govora o londonski konferenci, je dejal, da nas nihče ne more prevariti s takimi triki, saj smo že precej tega doživeli in preizkusili.

cerkvi tisti najreakcionarniji elementi v vsem svetu, ki nastopajo v vseh linjah proti nam v Evropi, Ameriki in povsod. Le-ti so nam dolejš mnogo škodovali in nam bodo še škodovali. Rad bi povedal, ker nisem mogel to storiti včera, našim katoliškim duhovnikom, ki večidel gledajo samo Rim in ne našega ljudstva ter koristi svoje države, da sodimo, da je vsakdo, pa naj si bo na kakršnekoli cerkvenem položaju, ki ne varuje koristi svojega ljudstva in ki ni s svojim ljudstvom — agent tuje politike, (Tako je.) Agentom tuje politike pa ne moremo dovoliti, da bi rovarili, kajti vidite, tovariši in tovarišice, tudi tista Kominforma s severa hoče obdržati agente v naši sredini. mi pa jih zapiramo in ne bomo dovolili nobenemu Informbiroju ali Rimu, da bi jima to pri nas uspevalo. (Tako je.) Na tem mestu poudarjam, da je sieherni državljani naše države dožlan predvsem varovati koristi svoje države in svojega ljudstva.

MARŠAL TITO O SKLEPIH LONDONSKIH POGAJANJ

Dovolite mi, tovariši in tovarišice, da preberem sedaj nekatere sklepe londonskih pogajanj. Tukaj je seveda marsikaj leno prikrito, vendar pa se dajo razkriti mesta, iz katerih je razvidno, da se tisto, kar je De Gasperi tako sladkobno priznal, skriva za temi formulacijami. Prešel bom takoj na drugo točko. »Tri vlade so se ravnale po postavki, ki je vsem skupna, da morajo biti namreč priprave takšne, da ne prejudicirajo dokončne rešitve tržaškega vprašanja kot celote in da prav tako jamčijo vsem prebivalcem cone A... (tu se ne omeinja cona B, le-to omenja samo De Gasperi) — Hovečanske pravice in temeljne svobodine, ne glede na narodnost, spol, jezik in vero.

Torej oni tu pokazujejo, da je točno tisto, kar pravi De Gasperi. On pa pravi, da ne prejudicirajo. Da ne prejudicirajo — za koga? Za Italijo. Se pravi, da s tem, kar so sedaj dosegli, še ni rečeno, da v prihodnje ne bodo dosegli še več. Tako je s to stvarjo, v tem je trik. Saj je De Gasperi dovolj jasno povedal, da so odločno stopili na tržaška tla in da bodo sedaj nadalje napadali, saj imajo londonski rov in londonski bunker. Tako je s to stvarjo. Potemtakem, kadar se govori o pravicah, o tem, da bodo varovali pravice vseh nacionalnosti in prepričan, jaz tega ne verujem, ne verujem, da jih bodo varovali, saj so dali vso oblast Italijanom v roke.

V TEDNU POŠTE v šoštanskem okraju

Za Teden pošte, ki se vrši po vsej državi od 11. do 18. maja, so se tudi pošte v šoštanskem okraju dobro pripravile. Ze zunanji izgled vseh pošt je precej drugačen kakor ostale dni. Vse pošte so okusno okrašene, tako zunanost zgradb, v katerih se pošte nahajajo, kakor tudi notranjost uradnih prostorov. Pošte so okrašene z zelenjem, cvetjem, zastavicami, venci, pred poštam so postavljene mlaji, med katerimi so razni napis, ki poudarjajo važnost p. t. t. službe, kakor: »Pošta, telegraf in telefon so živčevje našega gospodarstva«, »Pošta, telegraf in telefon vežejo vse narode sveta« in podobno. Tudi notranjost pošt je primerno urejena in okrašena. Po doslej dobljenih podatkih so najlepše urejene in okrašene pošte Šoštanj, Velenje, Gornji grad in Rečica ob Savinji. Na teren pa je odšla posebna komisija, sestavljena iz članov uprave in sindikata, ki bo ugotovila, katera pošta je najlepše urejena. Najlepše urejeni pošti bo dano posebno priznanje.

V začetku Tedna pošte je začela poslovati v novih uradnih prostorih pošta Mozirje. Preselila se je iz starih, temnih in nehigieničnih prostorov v nove, svetle in zračne prostore, ki so med najlepšimi ne samo v okraju Šoštanj, temveč v vsej Sloveniji. Pošta je prešla popolnoma novo in moderno opremo. Uslužbenecem se ni potrebno več stiskati v tesnih prostorih za visoko leseno ograjo, ki je delila prostor za stranke od uradnega prostora. V novih prostorih deli prostor za stranke od uradnega prostora samo širok bančni pult, uslužbeneci pa lahko stranke vidijo in se z njimi na primeren in dostojen način pogovorijo.

Tudi pošte Rečica ob Savinji, Solčava in Gornji grad so za Teden pošte precej preurejene. Pohvaliti je potrebno posebno uslužbenca pošte Rečica ob

ITALIJA JE DOBILA PROSTE ROKE V TRSTU

In še več. Rekl so, da bodo prišli namesto sedanjega osebja na položaje Italijani. To pomeni, da bodo odpustili že tako nizko število Slovencev in naprednih Italijanov, ki so z njimi. S tem je dobila Italija proste roke. O vseh vprašanih odločajo direktorji, ki jih predlaga italijanska vlada in jih postavlja vojaški poveljnik. Vojaški poveljnik ima v resnici samo majhno formalno delo, brez pravega pomena, saj bodo italijanski direktorji lahko delali karkoli bodo hoteli.

Dalje, tovariši in tovarišice. Šesti odstavek se glasi: Italijanska vlada bo predlagala, poveljnik cone pa bo postavil starejšega upravnega direktorja. Starejši upravni direktor bo odgovoren poveljniku cone in bo po navodilih le-tega upravljal po dveh direktorjih in voditeljih civilno upravo, kakor je rečeno v dveh naslednjih točkah. Pod svojo upravo bo imel:

a) Ravnateljstvo za notranje zadeve, oddelek za delo, oddelek za socialno pomoč, urad za zdravstvo, prosvetni urad, urad za cenzus in gasilsko službo. (To je vse, tovariši, znotraj. Umljivo je, da niso dodali še k temu pečenje kostanja. [Smeh.] Drugača tako in tako ni potreba. Trst so izročili Italiji. To je jasno.)

b) Ravnateljstvo za finance in gospodarstvo, ki bo imelo naslednje oddelke: oddelek za trgovino, oddelek za proizvodnjo, finančni oddelek, transportni oddelek, oddelek za javna dela in službe (razen gradbenih del in nastanitve ameriških in britanskih čet). Britanci in Američani brčkone ne bodo prišli sedaj pod poveljstvo Italijanov. To vemo, to nam je jasno.

Tovariši, Trst in ljudje, ki žive v njem, so izročeni na milost in nemilost fašističnim in polfašističnim reakcionarnim elementom, ki se bodo sedaj vgnezdili v Trstu.

Točka 7 se glasi: »Italijanska vlada bo predlagala, poveljnik cone pa bo postavil v teh ravnateljstvih, oddelkih in uradih samo Italijane. (Vidite torej, to je, kar sem vam že poprej povedal: Italijane!) ... v zadostnem številu... (Mi pa zares ne dvomimo, da jih bo nizko število) ... da bi zagotovili učinkovito poslovanje ravnateljstev, oddelkov in uradov, omenjenih v točki 6. Po starejšem upravnem direktorju bodo odgovorni poveljniku cone.« Ta odgovornost je čisto formalna, odgovorni bodo Rimu.

»Osebe, ki bodo prišle na te položaje — je rečeno nadalje v tej točki — lahko zamenja v skladu s tem paragrafom in paragrafom šte. 6 poveljnik cone, ki bo zahteval od italijanske vlade, naj predlaga njihove namestnike.« Seveda ne bo prišlo tu do nikakršnih sprememb.

SPRIČO NAPADOV NA KORISTI NASE DRŽAVE

To je slika londonskega sporazuma in ves ta sporazum od A do Z naše ljudstvo ogorčeno zavrača kot napad na interese naše dežele in kot napad na koristi samih Tržačanov, katerih želja niso hoteli poslušati. Tako je torej s temi londonskimi sklepi, tovariši in tovarišice.

Ko že govorimo o Tržaškem svobodnem ozemlju, moramo reči, da so že leta 1945 in tudi že prej govorili o Trstu. Pred razmejitvijo niso govorili o nobenih conah, marveč samo o mestu Trstu. Na pariški mirovni konferenci ni bilo sporno vprašanje cona B, pač pa mesto Trst. Trst je bil sporen in so ga imeli zavezniki pod svojo upravo. Ker pa ni bil dosežen sporazum med nami in Italijo, so ustvarili Svobodno tržaško ozemlje, se pravi — sklenili so, da bo Trst svoboden kot mesto in da bo imel poleg tega še oskrbovalno cono. Del, ki je pripadel mestu, ni bil poprej sporen. Govorili so samo o mestu Trstu, saj je ta del izven mesta naš po vseh pravih in po vseh pravicah in sploh ne prihaja v poštev. Samo v primeru, da bi Trst v resnici dobil guvernerja in da bi postal svobodno ozemlje in svobodno mesto z določeno cono, samo tedaj bi privolili v to, da se odcepi del od našega telesa, od našega nacionalnega ozemlja. A sedaj Italijani ne zahtevajo samo Trsta, temveč več. Mi poznamo njihovo požrešnost, ki je nenasična.

Ne gre samo za to. Po vsem tem, kar se je zadnji čas dogodilo, moramo biti ne le izredno odločni, temveč tudi oprezni. Ne gre za nikakšno svobodno ozemlje, za prejudiciranje svobodnega ozemlja. Gre samo za mesto Trst in ne za kakršno koli cono B. Gre samo za mesto Trst, niti ne za cono A, kjer so po večini samo slovenske vasi. Gre za to, ali je to prejudiciranje ali ne. To je prejudiciranje in s tem je prekršena mirovna pogodba.

Pridrujemo si pravico spričo takšnih napadov na koristi naše države, da lahko ukrenemo vse potrebno v prid naše države, ki v resnici ne bo ničesar prejudicirala in kršila mirovne pogodbe, marveč bo ukrenila vse potrebno, da bi bile zavarovane vsaj do neke mere koristi naše države. Tako je s to stvarjo. Jaz vam, tovariši in tovarišice, obljubljam, da bo naša vlada budno spremljala vse, kar se dogaja in da bo pravočasno ukrenila vse, kar je potrebno.

ODKRITJE SPOMINSKE PLOŠČE V PREBOLDU

V spomin na partijsko konferenco, ki se je vršila pred 20 leti, na kateri je prisotvoval med ostalimi vodilnimi funkcionarji KP Slovenije tudi maršal Tito, bo dne 25. maja v Preboldu velika spominska svečanost.

Ob 9. uri dopoldne bo odkritje spominske plošče na Šmihlovi zidanci nad Grajsko vasjo, kjer se je konferenca vršila. Po odkritju plošče in slavnostnem govoru člana CK KPS bo sledil ob sodelovanju domačih pevskih društev in godbe kulturni program.

Popoldne bo akademija PD »Partizan« iz Prebolda na prostem pred Domom kulture v Brebotdu. Po akademiji prosta zabava.

Vse organizacije, društva ter vse delovne ljudi, zlasti iz Savinjske doline, že sedaj obveščamo, da se te zgodovinske svečanosti polnoštevilno udeležijo. Pripravljajni odbor

OB PROTITUBERKULOZNEM TEDNU Sodelujmo vsi v boju proti jetiki

Jetika! Slehernik se ustraji te besede, mnogo jetičnikov skrbno prikriva v lastno pogubo svojo obolenost. Naravnost čudno pa je, kako brezbržni smo čisto proti tej nalezljivi ljudski bolezni, ki preži iz raznih zasid na naše zdravje. Eno teh skrajno nevarnih zased so izpljunki tuberkuloznih oseb, ki so polni bacilov jetike, katere raznaša veter in mimo ideji vdihavamo. Zato se v letošnjem protituberkuloznem tednu, ki traja od 11. do 18. maja, slasti borimo proti grdi in nekulturni razparadi pljuvanja po tleh.

V Celju razparadajo prebivalstvo po zvočniku in v kinu, naj se vzdržuje pljuvanje po tleh. Upamo, da ta glas ne bo naletel na glava ušesa. Pokažimo, da smo kulturni! V tem tednu so bila po šolah predavanja o jetiki, učenci pa pišejo naloge o njej. Najboljša bo poslana Glavnemu odboru v Ljubljano, ki bo tri najboljši nagradil. Priridili bomo poučen film o jetiki, dalje bomo priridili centralno poljudno znanstveno predavanje. V prodaji so značke po 2 in 5 din. Z dohodki bodo kupili sanitetni material in tudi pomoč revnim jetičnim bolnikom. Zato Celjani, ne odklanjajte značk!

D. J.

Laško v majskih dneh...

Letošnja vigrad, mladostna kot vselej, je Laščanom, ki se tudi niso izpremenili, prinesla vse, česar še nobeno leto ni pozabila: zelenja, brstja, cvetja in... stara blažena pesem... in ljubezni. Le-to je začudo, tudi letos, kakor že nekaj let sem, raztrosila med posameznike, za celoto pa ni skoraj nič ostalo. Zakaj bi torej tam, kjer že ljubezen sanjavo vzdihuje, brskal se pisun. Pustimo jih in voščimo jim srečo, mi pa rajši z Amorjevimi strelkami obispeljemo »veliko« srce vseh Laščanov, ki ga pomlad ne gane.

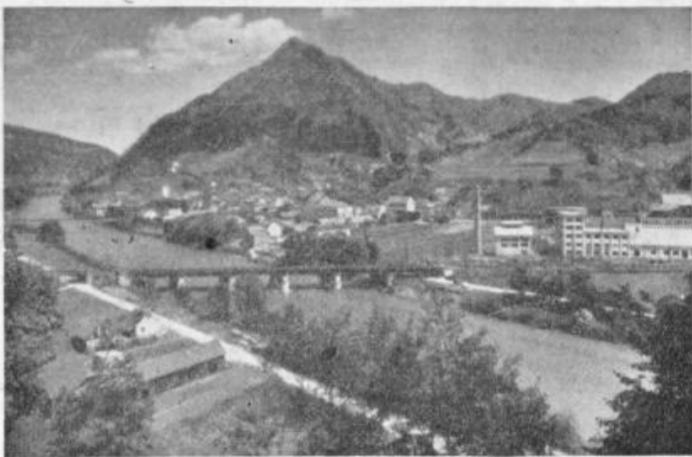
LE DOL SE VSEDI...

na zeleno trato ali v cestni prah, predragi popotnik, kajti v Laškem so klopi redkost. Teh par klopi pred postajo in dve tri v parku pred Telovadnim domom so kaj kmalu zasedene. Končno, če je človek preveč lirično razpoložen, se nerad nastavlja na jezike in oči ljudem. Včasih se zgodi, da je človek dobre volje, kdo bi mu to zameril, vendar pa mu srce ne dovoli, da bi se šel hahljati na klopi k spomeniku padlim žrtvam.

Pacienti zdravilišča Laško so navadno taki ljudje, da težko hodijo, pa imajo od zdravilišča do mesta bore malo prilike za počivanje. Ob levem bregu Savinje proti Jagočam so nekdo imenovali laško promenado. Tudi tam je komaj nekaj sedežev za mamice, ki pripeljejo svoje nadebudneže na zrak in sonce. Penzionistovska klop za trafiklo je izgubila neznanu kam, prav tako pa premnoge klopi na razglednih točkah ob vznožju in na Humu.

HUMSKI ROPARJI

Njihova sezona se pravkar odpira. Svoje pohode izvršujejo po navadi v dvoje, posamič, pa tudi v večjih grupah. Njihov zunanji izgled večji del zelo malo sliči na kriminalne tipe, saj so med njimi dostikrat čedni obrazki in sanjavooke osebe. Od prelestne okolice in presunljivih čerov spremstva prevzeli »hajduki« se z vso vnamo, brez pomisleka na nevarnost humskih skal in škodo, ki jo povzročajo, zapodijo med redko planinsko cvetje in s tem zasujejo svoje ideale kot grobove najdražjih. Kaj bi bilo lepše, če bi takrat pomislili malo na Kajuba in tisti njegov verz: »Samo en cvet...« S tem dekle ne bi bilo nič manj ganjeno, »hajduk« nič manj junaški in pozoren, Hum pa veliko manj oropan bogastva, ki ga

... IN SE KAJ

postavlja v prirodne znamenitosti. Bilo bi dobro, da se naši laški miličniki postavijo v vlogo hudega »zmaja« ter z denarno kaznijo, ne z žveplom obusujejo te vročekrvne »viteze«.

IZBIRA MED »IZBIRAMI«...

Laški lokali imajo nekaj dobrih, precej pa slabih napisnih plošč. Svetlobni napis si je privoščilo kino podjetje, ponekod pa so zadovoljni s takimi napisi, da bi jih z najmočnejšo lučjo ne prebral...

Pa vam v Laškem ugotovijo, da »Potrošniška zadruga« ne vleče. Treba bo poiskati novo, privlačno ime. Na te »Potrošniške zadruge« se ljudje kar niso mogli navaditi. Vsaka je bila »Potrošniška«, a le po številkah so jih spravili vsakebi. Ljudje pa, kadar imajo denar, niso razpoloženi za čitanje, in ko že imajo denar, si rajši kaj kupijo. Tako so ne glede na številko »Potrošniške zadruge« šli kar k »Elsbacherju«, »Obalu« in »Derganu«... Pa pravijo Laščani: nova trgovina, novo ime. Izbirali so in izbirali in končno izbrali »Izbiro«. Ime jim je bilo tako všeč, da so takoj zopet krstili tri lokale s tem imenom, vsakebi pa so jih zopet spravili s številkami. Ljudje pa, ne glede na asortiment in številko, hodijo k »Elsbacherju« in »Obalu«. Sicer pa ime nekdanjega »lodn šefa« Andreja še kar korajžno kljubuje času, saj je preživela tista vrsta črk že nekaj naslednikov.

»Dom Zveze borcev« bo kar lep okrasek za Laško, ko bo dokončan. Na nekdanjem graščinskem vrtu so sedaj nasadili oziroma bodo nasadili rožice, pa bo treba misliti na nov prostor za tržnico, ki je v Laškem močno potrebna. Laška železniška postaja bo s časom dobila s svojimi podporniki čisto rudarski videz. Nekdanja gostilna s strani proti Celju zgovorno dokazuje, da v Laškem »ni« stanovanjske krize. Sumljivi romb na mladinskem domu ni kdo ve kaj posrečen fasadni okrasek za današnji čas, pa bi bilo prav, da bi ga vzel vrag, kot je obe letni pokaljšil. Po vsem tem sodeč bi ne bilo napak, če bi se Laščani po dolgem času zopet zaljubili v svoje mesto in ga ozaljšali, kot ga je njegova vdana nevesta Pomlad.

OKREŠELJ - odprt

Okrešelj je bil pred vojno našim in tujim planincem izredno priljubljen. Po vojni pa je stopil v senco obmejnih predpisov in vse do leta 1950 je siveval, odprt je redkim izletnikom, ki so si izkrcili pot. Leta 1950 so se odpre nekoliko zmanjšale, tako da je PD Celje na hitro roko odprlo znani Frischauf dom, ki leži v sruči te najlepše krčnice naših Alp. Tada planinci se še niso navadili starih poti, s štajerske strani je bil obisk še kar precejšen, s kamniške pa se je le redko kdo spustil z Jermanovih vrat, čeprav je od tam do Okrešlja komaj pol ure. Naslednje leto je bilo sicer v tem pogledu nekaj boljše, vendar je bilo še čutili strah pred kazenjem spapirjeve in spravice. V začetku sezone je kazalo, da sloh ne bo nič. PD Celje je zato evakuiralo Dom na Okrešlju in opremo zavezilo na Raduho. Nenadoma pa se je preobrnilo in Okrešelj je bil spet na hitro odprt in bolj povrh oskrbovan. Obisk pa je bil v primeri z letom 1950 kar precejšen.

Letos so se planinci oddahnil, oklepi obmejnega pasu so se razveseljivo razrabljali, ali celo odpadli raz prelepih bokov naših gora. Okrešelj je pristopen z vseh strani — s kranjske, štajerske in koruške, če namreč Jezersko štejejo za Koruško. Pristopen je celo z Matkovega kota, s tiste strani, ki je najmanj znana tudi iz predvojnega časa.

Frischauf dom na Okrešlju (1378 m) je zgradila Savinjska podružnica SPD leta 1909, v letih pred vojno pa ga je povečala in opremila z vodovodom. Prva postojanka je na tem mestu stala že leta 1876. Dr. J. Frischauf je že l. 1893 mislil na večjo zgradbo, vendar tudi s pomočjo ljubljanskega škofa Missie to ni uspelo, ker je celjska sekcija D. u. O. A. V. preprečila brezplačno dobavo lesa. (gl. Koebek, Savinjske Alpe str. 54 i. sl.) Frischauf je nato mislil na češko pomoč, toda stvar se je zavlekla vse do leta 1907, ko je spomladanski plaz podrl nemško postojanko na Okrešlju. Konkurenčna koča je bila likvidirana in Savinjska podružnica je spoznavno z Osejnim odborom SPD sklenila zgraditi na Okrešlju modern planinsko zavetišče, ki ga je imenovala pod dr. Frischauf, prijatelju Slovencev. Ta prelepa postojanka je torej bolj kot katerikoli druga povezana z bojem našega naroda za osvoboditev.

Stoji pa tudi na takem mestu, ki kar kliče po planinskem gostinju in oporju. Dohodna od vseh strani po lahkih ali dobro zavarovanih poteh omogoča ture na vse vrhove Kamniških ali Savinjskih Alp. Brana, Turška gora, Rinke, Skuta, so dosegljive preko Jermanovih Vrat ali preko Turškega žleba, Grinovec preko Zrela in Češke koče ali preko Turškega žleba, Kriz po Mrzlem dolu s Sa-

vinjskega sedla, Ojstrica čez Jermanova Vrata ali skozi Goro in Škarje. Posebne vrste gora je Mrzla gora, prav tako poznana našim planincem in plezalcem. Dosegemo je lahko čez Drni po zavarovani in zaznamenovani poti ali čez Hudi prask v Lavtovo, kjer najdemo markirano pot iz Matkovega kota. To pot bo treba letos dobro pregledati in popraviti, kajti že pred vojno je bila v slabem stanju. Drii mimo škafa, prirodne znamenitosti, le malo komu znane. Na Okrešlju je za navadnega planinca »dela« za 14 dni, za plezalec pa je to pravi raj, pravi plezalni vrst, saj je obdan od samih mogočnih sten visokih od 500-1000 m in več. Od Krofličke do Bab na Jermanovih Vratih se dviga močvirni severni zid Ojstrice in Planjave, od Bab do Vrha Mrzlega dola pa stena pri steni; najrazličnejših oblik in težav. Nad vsemi seveda gospoduje štajerska Rinke. Za Savinjskim sedlom pa se ti odpre pogled na severno-ovestne Skute in Štruce, ki je po vojni začel meneti se niso obiskali. S tem, da je Okrešelj odprt, se je našemu alpinizmu odprlo novo področje. Frischauf dom je od l. maja dalje stalno oskrbovan. Foto so pregledana, zavarovana in lahko prehodna. Snega je bilo to zimo malo, snežišča počasi izginevajo. 1. maja je bilo na Okrešlju 200 ljudi, ki so se udeležili Herletovega memoriala. Škoda je, da v Logarski dolini, ki jo je okupator leta 1944 požgal, se vedno ni obnovljen planinski dom. Res je vprašanje, kdo je odgovoren za to. Planinsko društvo Celje? Ukrajni ljudski odbor v Šoitanju? Planinska zveza Slovenije? Eno drži: Slovensko planinstvo je dolžno, da osreči Grinovec opremi s planinskimi gostinji. Stanje, kakor ga vidimo v Zg. Savinjski dolini od Solčave mimo Logarskih sester, bivšega Aleksandrovega doma in Planjave, nam pa ni v East. Mnogo dela je bilo storjenega, toda, ker tu ni bilo storgejšega skoraj nič, moramo reči, da ni bilo vse prav.

TELEGRAM

Zenin stanuje nekaj postaj iz mesta, kjer stanuje nevesta in kjer bi morala biti poroka. Ker pa je zvečer v družbi svojih prijateljev pil fantovščino, se je zjutraj zalezal, tako da mu je vlak pogbenil. Ves v skrbih plane na pošto in pošlje nevesti telegram: — Zadržan. Stop. Ne poroči se, dokler ne pridem. Stop.

ŠKODLJIVI ŠPORT

Le malo je ljudi, ki se poslužujejo telefona, da bi pri tem pomislili, kako velikega pomena za napredno človeštvo je svetovna telefonska mreža, po kateri neprestano trepetajo milijoni zvokov v vseh jezikih sveta. Telefon je najhitrejšo obveščevalno sredstvo, ki zblizuje tudi najoddaljeneje kraje sveta. Telefonska mreža je živčevje vsake države.

Prav je, da se ob Tednu pošte seznanimo tudi o zlonamernih poškodbah na telefonskih linijah in napravah. Največ električne energije s telefonskih vodov se izgubi prav zaradi poškodovanih, oziroma razbitih izolatorjev. Izolatorji preprečujejo odvod električnega toka v zemljo in tako omogočajo, da pride do sprejemnega telefonskega aparata čim večja električna energija. To pa je močnejše tedaj, če so izolatorji čisti in ne poškodovani.

Na žalost moramo reči, da je razbijanje izolatorjev po osvoboditvi postal pravi šport šolske mladine in pastirjev. Za najboljše strelca imajo tiste, ki ob vsakem lučju zadene izolator. Tako smo imeli po osvoboditvi vsako leto nad 10.000 izolatorjev razbitih. Ne samo, da se je telefonija zaradi slabih električnih prenosnih pogojev silno poslabšala, razbiti izolatorji pomenijo tudi občutno gospodarsko škodo za državo, ker jih mora država sploščka uvažati za drage devize. Poštena dirkalnica se je zavzela pri odločitvi finitilnih, da bi razjezila škodljivi šport. Deloma ji je to uspelo, v nekaterih predelih LRS pa ljudje še vedno ne razumejo, da so tudi telefonske naprave skupna ljudska imovina in da z razbijanjem izolatorjev škodujejo sami sebi.

Za tako početje so v prvi vrsti odgovorni seveda starši, ki kljub predpisanih odkoditvni ne čutijo moralne dolžnosti, opozoriti svoje otroke na kvarne posledice njihovega razbijanja športa. V drugi vrsti bi morala tudi vodstva šol, občinskih odborov, ljudske milice in množične organizacije je v večji meri vplivati na šolsko mladino in druge razbijalce, da se ta škodljivi in dragi šport popolnoma onemogoči.

Ko že govorimo o poškodbah na tt linijah, moramo omeniti še poškodbe, ki nastajajo zaradi nezadostne previdnosti pri podiranju drevoja vzdolž tt linij. Pogosti so primeri, da posekane dreve pada na bližnji drog ali žice, ki jih seveda potrga, drog pa včasih celo podre. V tem trenutku so popolnoma prekinitvene vse telefonske zveze po dotičnih vodih. Povzročitelji mora seveda poleg materialne škode, povrniti tudi izgubo na tt dobodkih do ponovne vzpostavitve telefonskih zvez. Prekinitev navadno traja več ur pa tudi po ves dan, posebno kadar je poškodba večjega obsega in kraj oddaljen od sedeža monterja tt linij. Temu bi se prizadeti lahko izognili, če bi tako drevo zasekali na ta način, da pade vtrite linije in ne manj. Kadar paha v smeri proti tt liniji močan veter, odloži previden delavec podiranje drevoja na mirnejše dni.

Izmed številnih nezdov, ki povzročajo motnje v tt prometu, smo pojasnili vzroke dveh najbolj pogostih in občutnih poškodb tt linij z namenom, da bi široka javnost posvečala tudi do teh obkornistnih naprav potrebno pozornost.

Kaj je novega po svetu?

Iz Koreje javljajo, da so severnokorejski in kitajski ujetniki v taborišču Kodjedo izpustili generala Francis Doda, katerega so držali v taborišču za tala. Ni še znano, kaj so morali Američani obljubiti, da se je to zgodilo. — Opazovalci vojne na Koreji so mnenja, da bo na Koreji v najboljšem primeru še vrsta neuspelih sestankov. — V Moskvi je pred dnevi bila ekonomska konferenca, katere se je udeležila tudi indijska delegacija. Delegacija je bila zelo razočarana in je ugotovila, da SZ ne želi pomagati slabo razvitim deželam. — V Egiptu in Siriji nov predlog za poravnava tega anglo-egiptskega spora je presenetil svet. Angličani so pripravili priznati Faruka za sudanskega kralja, če Sudanci v to privolijo. — Na ladji »Crna goraz« se iz Anglije vrača osem beguncev v domovino. To so višji oficirji bivše vojske in uradniki, ki so izjavili, da si od približno 8 tisoč jugoslovanskih beguncev v Britaniji želi velika večina nazaj v domovino. — Veleposlanik v Londonu dr. Jože Brillel je izročil britanski kraljici nova poverilna pisma. — V Parizu so podpisali pogodbo o evropski obrambni skupnosti. — V Parizu je prenehal izhajati kominformovski tednik »Action«, zaradi finančnih težav. — Volitve v Trstu se stopes začnajo. Iz Italije se selijo

volivci v Trst. Zelo veliko je nesorazmerje med številom volivcev in številom prebivalcev. — Truman je v svojem nedavnem govoru izjavil, da je svetovni mir zagotovljen, če bodo ZDA še naprej vlagale napore v obrambne svrhe in nudile ekonomske pomoč za vzajemno varnost. — Zanimivo je, da se je rimski tisk lotil našega vojnega atašeeja v Rimu, podpolkovnika Rudija Kodriča. Tisk mu očeta, da je kot Slovenec, rojen na Gorickem, dezertiral iz italijanske vojske. Za Italijane je beg iz fašistične vojske in borbe za svobodo svojega ljudstva velik greh. — Britanski minister za civilno letalstvo Scott Mc Loy je podal ostavko. V Bolgariji je zgorela tekstilna tovarna »Rnoc«. Tovarna je bila namenoma zažgana. — V Angliji so v teku mestne volitve. Pri teh volitvah imajo laburisti velike uspehe. — Jugoslovanski izseljenci v ZDA v svojih protestih zoper italijansko politiko pišejo, da je popuščanje italijanskim zahtevam samo v veliko pomoč Sovjetski zvezi. — Iz Londona javljajo, da je izguba perzijske nafte skoraj že nadomestena. — V Ameriki bo v kratkem izšla knjiga pokojnega Louisa Adamiča. Knjiga z naslovom »Orel in koroninec« piše o Jugoslaviji in je zadnja v življenju tega pisatelja jugoslovanskega rodu.

Za sončnice-jedilna olje!

Posadite čimveč sončnice in bučnice, saj boste dobili za 100 kg sončnice 12 kg jedilnega olja 100 kg bučnice 18 kg jedilnega olja Izkoristite vsako ped zemlje in posadite med koruzo in krompirjem kot vmesni posevek. Doma si boste pridelali na ta način potrebno jedilno olje.

„OLJARNE“ - LJUBLJANA

OB KONCERTU tamburaškega orkestra in harmonikarskega zbora

SKUD „France Prešeren“ v Celju

Tamburica je ljudsko, narodno glasbilo južnih Slovanov. Se posebno je tamburica instrument širokih ljudskih množic na Hrvaškem, a manj prevladuje v Srbiji.

Kakor so spremljale gusle otožno pripovedovalno junaško pesem srbskega pevca, tako je bila tamburica zvesta spremljevalka hrvaških veselih lirčnih pesmi, narodnih plesov in vselega družabnega življenja sploh. Od tod se je zelo razširila tamburica že pred prvo svetovno vojno tudi k nam, tako da smo imeli mnogo ljudi, ki so se sami zase kratkočasili s tamburico, pa tudi veliko tamburaških zborov, ki so resno gojili skupno igro in z lepim, včasih izvrstnim uspehom oživljali s svojo godbo naše društvene in družabne prireditve.

Mnogo je ljudi, ki odklanjajo tamburaško godbo in jo smatrajo za potrebno zlo ali za nekaj privesek k splošni glasbeni umetnosti. Ne zavedajo se pa, da se je rodila ta glasba iz ljudstva, da je zato del ljudske umetnosti, ki ima vsaj toliko pravice do življenja, kakor jo imajo narodne pesmi, ornamentika in drugi narodni proizvodi umetnosti.

Slovinci smo imeli že v čitalniški dobi več tamburaških zborov, saj je imel tedaj skoraj vsak večji kraj svoj tamburaški zbor. Takrat je bila pač

doba narodnega prebujenja in utrjevanja domovinske zavesti med slovenskim ljudstvom. Zaradi tega je bila tedaj godba tamburašev, ki so igrali predvsem slovenske in južnoslovanske komade, med slovenskim ljudstvom še posebno zaželjena. V tisti dobi vidimo kot izredno marljivo dirigenta tamburaških zborov mladega učiteljskega, poznejšega našega najboljšega skladatelja in zborovodjo, Emila Adamiča.

V kolikor so nam dosegljivi zapiski, je bil v Celju ustanovljen sokolski tamburaški zbor v letu 1892. Vodil ga je dr. Albin Kapus do leta 1897, nato pa dr. Hinko Šuklje, dr. Vlad. Ravnikar in drugi. Okoli leta 1905 je ustanovilo tamburaški zbor tudi delavsko podporno društvo v Celju.

Po prvi svetovni vojni se je tamburanje v Sloveniji zelo razširilo in je tudi v Celju delovalo več zborov. Druga svetovna vojna je razvoj tamburaških zborov začasno prekinila, toda kmalu po osvoboditvi so se pričele tamburice zopet oglašati. Danes deluje v Sloveniji gotovo že nad 60 tamburaških zborov, v Ljubljani, Celju, Mariboru, Trbovljah, Ptujju, Kočevju itd.

V letu 1946 je sedanji predsednik SKUD »France Prešeren« tov. Janko Hočvar zbral v sindikalni podružnici živlincev okrog sebe nekaj delavcev, ki

so imeli veselje do tamburice, in pričel s prvimi vajami. Izredna vztrajnost zborovodje, kakor tudi vnema učencev je v prav kratkem času izoblikovala tamburaški zborček, ki je — vesel prvih uspehov — pridno vadil in številčno stalno naraščal. Delo in vztrajnost sta kmalu rodila sadove, tako da je imel tamburaški zbor, ki je medtem postal sekcija SKUD »France Prešeren«, svoj prvi nastop na proslavi 29. novembra 1948. S tem prvim nastopom, ki je tedaj vsekakor uspel, tamburaši sami niso bili zadovoljni. Zaradi tega so neumorno vadili in uspeh ni izostal. Zborovodja tov. Hočvar je bil s svojim uspehom lahko zadovoljen, kajti tamburaški zbor je pričel pogosto nastopati na raznih proslavah in prireditvah naših množičnih organizacij v Celju in izven Celja, kakor tudi pri gozdnih, hmeljskih in drugih delovnih brigadah. Takih povsem brezplačnih nastopov beležijo Prešernovi tamburaši v zadnjih treh letih nekaj preko okrogle stotine.

V službeni odsotnosti tov. Hočvarja je vodil tamburaški zbor tov. Karlovšček, sedanji kapelnik Prešernove godbe na pihala. Ko se je vrnil tov. Hočvar iz Ljubljane, je tamburaški zbor narastel na 30 članov. Posvetil se je resnejši koncertni glasbi in priredil po marljivem študiju izven Celja vrsto uspešnih koncertov. Posebno je uspel koncert v Ljubljani, o katerem je bila napisana v Ljubljanskem dnevniku zelo pozitivna kritika. Tako se je spremenil tamburaški zbor v tamburaški orkester.

Tamburaški orkester SKUD »France Prešeren« se je udeležil tudi že več

tekmovanj, ki so jih prirejale glasbene sekcije kulturno-prosvetnih društev v Sloveniji, tako v okrajnem kakor tudi v republiškem merilu. Pri zadnjem tekmovanju ob proslavi 10 letnice OF je tekmovalo v vsej republiki Sloveniji večje število tamburaških orkestrorv in zborov. Med temi je bil takrat ocenjen orkester SKUD »France Prešeren« kot najboljši.

V ponedeljek, dne 12. t. m. je priredil tamburaški orkester pod vodstvom dirigenta Janka Hočvarja prvi večji koncert v Celju. Na sporedu, ki je vseboval od venča narodnih tudi zahtevnejše koncertne komade, so bili zastopani predvsem slovenski in hrvaški skladatelji. Pripomniti je treba, da je bil koncertni program večše izbran in skrbno nastudiran. Tamburaški orkester je od uspelega lanskega tekmovanja še zelo napredoval. Orkester je sedaj dobro vigran in zveni polno kot strnjena celota. Ritem mu je lahak, tako da obvlada tudi že težje prehode brez posebnih težav. Izredno prijetno pa je poslušalce presenetila dovršena dinamika, s katero so bile podane vse točke koncertnega programa. Znano je, da je med tamburaškim orkestrom večina članov, ki imajo od poklicnega dela žuljave roke. Zato sta lahko tako dirigent kakor tudi orkester z doseženim uspehom na tem koncertu še prav posebno zadovoljna.

Koncert je obsegal tri dele. Prvega in tretjega je izvajal tamburaški orkester, v drugem delu pa je nastopil harmonikarski zbor SKUD »France Prešeren«, ki je štel 11 članov pod vod-

stvom tov. Cirila Rakuše. Kakor tamburica je tudi harmonika naš ljudski instrument, ki se je pa danes v svetu in tudi že pri nas uvrstila v resnejšo koncertno glasbo. Ne glede na razna mnenja o harmoniki je resnica ta, da godbo harmonike, posebno še godbo harmonikarskega zbora, ljudje zelo radi poslušajo. Harmonikarski zbor si je izbral pet zahtevnejših komadov domačih in tujih skladateljev. Vse točke so bile dobro izvedene in podane, dinamika, s katero je zbor podajal, je bila prepričljiva. Če pomislimo, da so ti harmonikaši pionirji in mladinci v starosti od 10 do 18 let, lahko od njih še mnogo lepega pričakujemo.

Ni namen podatit tu o celotnem koncertu strokovno oceno, to bi naj storil glasbeni strokovnjak, kar bi bilo v korist nadaljnjemu delu obeh kulturno-prosvetnih kolektivov.

Koncert je bil prirejen v okviru proslave 500 letnice mesta Celja. Obisk ni bil prav zadovoljiv, saj je bilo zasedene komaj nekaj nad polovico dvorane. Napovedovalec je pravilno pripomnil, da je v dvorani videti zelo malo tistih, ki bi bili dolžni, da tako prireditve obiščejo. Med odrom in dvorano pa je bila že s prvo koncertno točko ustvarjena tista prisrčna povezava, ki jo je ob takih prilikah sicer tako težko doseči. Poslušalci so od točke do točke prav do konca koncerta spontano izražali svoje zadovoljstvo. To pa je bila tudi za oba dirigenta in vse izvajalce lepa nagrada. Bil je to res lep in prijeten naš večer.

Iz Celja ...

STO LET POD ISTO ZASTAVO

Tu v Celju nismo šli mimo dogodka, ki ga za človeštvo predstavlja Mednarodni dan Rdečega križa.

Osmega maja, ki je določen za mednarodni praznik RK, je bila v Celju pristrčna svečanost v sejni dvorani MLO. Navzoči so bili predstavniki ljudske oblasti in množičnih organizacij, kakor tudi številni člani Rdečega križa. Proslavo so otvorili s štirimi recitacijami podmladkarjev RK.

O pomenu in razvoju RK v svetu je govoril predsednik MO RK tov. Godler Martin, ki je opisal dolgo in za človeštvo tako koristno pot od prvih začetkov te človekoljubne organizacije do velike in močne armade borcev za mir in olajševalcev človeškega trpljenja. Orisal je zgodovino razvoja RK po vsem svetu, posebej pa je označil razvoj RK v Sloveniji in njegovo vlogo v času NOB. To organizacijo so že v preteklosti vodile napredne sile, ki jim je lepše življenje človekovo najbolj pri srcu.

»Rdeči križ« je dejal govornik, »je nepolitična organizacija, vendar ima pri nas posebno vlogo. Ker se vsa naša država, vse naše politične organizacije in državno vodstvo vztrajno borijo za mir, je potrebno, da pri teh naporih sodeluje tudi naš Jugoslovanski Rdeči križ. Mi sledimo besedam velikega Prešernca: Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, ko, koder sonce hodi, preprij iz sveta bo pregnan.«

Ze sto let nas pod isto zastavo družijo želja za mirom, v vojnih vihrah pa nas družijo v medsebojni ljubezni, požrtvovalnosti in pomoči.

V CELJU SO NAS OBISKALI LJUBLJANSKI LITERATI

Malo je v Celju mladine, za katero vemo, da stopa v vrste književnih delavcev. Vendar tolika življenjska razgibanost ne more mimo nje brez sledu in zato je verjetno, da se še skrivajo mlade oči, ki gledajo v svet. A če ga hočejo zares spoznati, morajo iz skrivališč, morajo medenj.

Prvi tak poskus, izvesti mlade književnike in jih uvesti med ljudi, je bil nastop Ljubljancov.

Sam spored je minil v prijetnem navdušenju. Brali so svoja dela Svetel, Jerina, Drganec, Gantar, Konjar, Selan, Abram, Kavčič, Pečetova, Skorjančeva in Hudčiček.

V poziciji in spisih se poznajo sledovi grozot minule vojne, razgibanost današnjega življenja, pomladno-ljubezenskega navdušenja, skozi vse to pa je čutili iskanje skrtega, iskanje odgovorov, ki jih zahtevajo življenjska vprašanja. Čutili je sicer še ponekod okornost in izražanju in v iskanju prispodob, a mnogo je takega, da človeka stisne pri srcu in mu vtisne svoj pečat.

Da pa ne bi večer ostal brez posledic in da bi dosegel namen, seznaniti celjske z ljubljanskimi mladimi literati, so po sporedu ostali ti skupaj, se v razgovorih pomenili marsikaj. Ljubljanci so povabili Celjane, da jim vrnejo obisk, poleg tega pa so jih navdušili tudi za sodelovanje pri reviji »Mladi obrabi«, ki bo naslednje leto odločilno zaorala v svet.

OLEPŠEVALNO DRUŠTVO V CELJU

si je zadalo obširna delovni program, kateri je razdeljen v gradbenem, gospodarskem, propagandnem, kulturno-prosvetnem, zgodovinsko-umetniškem in v higiensko-zdravstvenem odboru. Društvo namerava v okviru

proslav 500-letnico mesta Celja uresničiti predvsem obnovo in negovanje svetilnih nasadov ter gradnje na vseh vrstovih pred celjskimi šolami in hišami, ki imajo vrtove. Lepo je medtem že urejena parcela v ulici XIV. divizije. Popravljeni bodo steze in pota na griču nad mestnim parkom. Na Reiterjevem hribu bodo urejene vse razgledne točke, znova bodo na hribu urejene ograje in klopi. Za plakiranje bo Olepševalno društvo po mestu postavilo več novih ličnih reklamnih tabel. Za kulturno prodajo časopisov bo poskrbela uprava »Slov. poročevalca« in postavila kiosk na celjski tržnici. Načrt je tudi letos oskrbeti adaptacijska dela na razvalinah Starega gradu, ki iz dneva v dan bolj propadajo in je skrajni čas, da se k tem delom pristopi, ako hočemo ohraniti to za Celje tako značilno starino pred nadaljnjim razpadanjem. Na grajskem dvorišču bi se morale zasipati jame, katere je povzročilo bombardiranje in obnoviti starinski vodnjak na dvorišču, ki je bil poškodovan po bombah. Na Friderikovem stolpu se morajo zadržati razne vrzeli, ki so se nevarne za obiskovalce. Torej na vseh koncih in krajih dovolj nalog. Zeleti je le, da se bo Olepševalnemu društvu vse te naloge posrečilo uresničiti. M. C.

SLUŽBA IN DRUŽBA

To velja tudi za natakarije. Natakarije ne bodi mar kakšna je družba gostov, je vesela ali čemerna. Da bi natakariji posegali v razpoloženje ljudi in z neukusnimi šalami skušali kaj zabeliti, je tvegano.

Tega naj si bo svest natakarij v Samskem domu (novi natakarij), ki je gostu, ko je poleg vina zahtevali še vodo, takole povedal: — Bom že naročil gasilce. — To je pač višek vladnosti.

TO PETSTOLETNICI NI V ČAST

Edino stranšče v Celju, namenjeno široki uporabi je pred kolodvorom, zato bi bilo prav, če bi vsaj to bilo v redu. Ker pa v tem času ljudje nimajo več naihoda, je zunaj precej mučno hoditi tam okoli, kaj šele, da bi se podali v tisto »svonjavno beznico«. Če nam gre za lepoto, snago in privlačnost mesta Celja ob svečani Petstoletnici, potem vsekakor ne bi smeli štediti z razkuževalnimi sredstvi.

Tudi pogostejša ikropitev ulic ne bi bila odveč.

VEŠ O SVOMEM CASU

Praznitev stranišnih jam je vsekakor potrebna. Vendar vse ob svojem času. Ni dolgo od tega, ko so praznilci postavili svoj voz natančno pred trgovsko podjetje z živili (bivši Meini) in z vnezo izvrševali svoj posel, medtem ko so gospodinjice kupovale živila v trgovini in si z robci mašile nosove. Na vsi »srečoe« so takrat mimo hodili tudi neki tujei, ki so zmigovali z glavami: — Pri nas tega ne delajo podnevi. — Če znajo drugod drugače, zakaj ne bi pri nas tudi drugače uredili. —

SODNA KRONIKA OKRAJNEGA SODIŠČA V CELJU

Čepin Ivan iz Pilištanja je v gostilni Kolar v Lisiščem v prepriju udaril Franciško Zidar in jo na glavi lahko poškodoval. Za kazno bo plačal 3000 dinarjev. — Tovarniški delavec Ivan Trupkovič je 15. 2. 1952 v gostilni Maruša v Celju brez povoda napadel in z nožem zabodel v hrbet Antona Marušo ml. ter ga telesno poškodoval. Tri mesece zapora mu je plačilo. Istega dne je v isti gostilni cinkarški delavec Josip Fajnož z nožem napadel in poškodoval delavca Karla Bizjaka. Tudi Fajnož bo sedel 3 mesece za rešetkami. — Višji gospodarski pomočnik brez zaposlitve Milan Zilli in rudniški delavec Martin Čakš sta 29. 2. 1952 v bližini kamnoloma v Polulah pri Celju izvala preprij z zakoncem Antonom Cveteznikom in njegovo ženo Marto. V prepriju sta z nožem težko poškodovala Antona Cveteznika, da je obližal nezavesten, lahke poškodbe pa sta prizadejala njegovi ženi Marti. Milan Zilli je dobil 1 leto in 6 mesecev, Martin Čakš pa 8 mesecev zapora. — Usluženka v Tiskalnici hlačevine v Celju Zinka Topliček je 22. 8. 1951 v pisarni železniške postaje v Celju vzela iz ročne torbice sosluzbenki Ljudmili Verdink 1600 industrijskih bonov. Nekega dne v jeseni 1951 je v pisarni železniške postaje v Celju s pomočjo uslužbenke Ljudm. mile Verdink, ki jo je zavedla v zmeto, češ da dela zgolj preprije spričeval, napravila troje spričeval o dovršitvi 7. in 8. razreda realne gimnazije v Celju in maturitetno spričevalo ter nato 9. 1. 1952 v Zalcu ta spričevala predložila upravnici Mestne lekarnarne Erni Šubic ob priliki vložitve prošnje za sprejem v službo, čeprav ni obtoženka nikoli posecala ali dovršila višjih razredov gi-

Naše miner. vode

Radenska
za okus in zdravje

Rogaška
za zdravje in okus

SO NAJBOLJŠE!

mnazije. Obsojena je bila zaradi tatvine in ponarejanja javnih listin na 6 mesecev zapora. — Tekstilni delavec Jože Štrozal ml. iz Braslovč je 21. 12. 1951 v poslovalnici Okrajnega magazina v Braslovčah zagrabil Alojza Rojnika, hotec ga izveliti iz poslovalnice pod pretrje, da ga bo ubil, 24. 12. 1951 pa je v pisarni postaje LM v Braslovčah žalil dežurnega miličnika Jurija Polutnika. En mesec brezplačnega bivanja za rešetkami mu je plačilo. M. C.

OBŠOJEN ZARADI SOVRAŽNE PROTIDRŽAVNE PROPAGANDE

Pred okrajnim sodiščem v Celju se je zagovarjal 42-letni izučeni pekovski pomočnik Ludvik Zatter, zaposlen v Cinkarni, zaradi sovražne protidržavne propagande, ki jo je od meseca maja 1950, zlasti pa v letu 1951 ob prilik, ko je prihajal v zadržno pekarno na Trgu mučenikov v Celju in na drugih javnih mestih pred delavci in drugimi osebami širil s tem, da je klevetal partijske in oblastne funkcionarje, da ne znajo voditi države, da samo zapeljujejo narod, da smo popolnoma odvisni od Amerikancev, da se bo Slovenija odcepila od FLRJ, da bodo prišli Rusi in napravili red, da se bo Jugoslavija razdelila, da ni prav, da v naše tovarne prihajajo tuji strokovnjaki itd. Z namenom, da bi izpodkopal oblast delovnega ljudstva, gospodarski temelj socialistične graditve in da bi razbil bratstvo in enotnost narodov FLRJ, je delal propagando proti državi in družbeni ureditvi in političnim ter gospodarskim ukrepom ljudske oblasti. Zakrivil je kaznivno dejanje sovražne propagande. Obsojen je bil na 2 leti in 5 mesecev strogega zapora. M. C.

V zadnji številki smo poročali, da je bil obsojen delavec Jože Rabič (pravilno Rabič) zaradi tatvine v šmarjeti pri Celju na 9 let strogega zapora. Objavo popravljamo v toliko, da je Rabič bil že prej kaznovan za razne tatvine na 8 let zapora. Ko je pa kazna prestajal, je pobežnil ter je zaradi ponovne tatvine bil kaznovan pri državnem sodišču v Celju z 1 letom zapora, skupaj torej 9 let.

USTANOVILI SMO

Tegavska
podjetje

Kristalija

Nudimo vam vse vrste votlega in brušenega stekla, porcelan, keramiko — Izvršujemo vsa steklarska dela — Izdelujemo okvirje, ogle-dala in brusimo šipe — Strokovna in solidna izdelava! — Oglejte si našo bogato zalogo v naši poslovni!

Ob petstoletnici mesta Celja

CELJE v maju

Pretekli petek je imela sestanek propagandna komisija odbora za proslavo petstoletnice Celja, ki je določila čas in vrstni red prireditev in drugih vprašanj proslave v mesecu maju. Komisija je izbrala najboljše umetniške fotografije mesta Celja. Izbrala je 7 fotografij, izdelek foto Pelikana. Fotografije je komisija odkupila in jih bo založila za razglednice. Del teh razglednic bo na najboljšem fotografskem papirju, druge pa bodo tiskane. Tako bomo v Celju imeli dobru izbiro razglednic. V maju bo iz tiska izšel tudi centralni lepak obletnice. Ekspert projekt bo izdelal prospekt mesta Celja in okolice v več jezikih, nakar bodo ti prospekti poslani v inozemstvo. V pripravi je poleg tega še brošura, ki bo vsebovala opise gospodarske zgodovine Celja daleč v preteklost.

V maju bodo v Celju naslednje prireditve: Dne 14. V. je imel pevski zbor »Ivan Cankar« koncert. Deset dni pozneje, na večer pred rojstnim dnevom maršala Tita, bo koncert godalnega orkestra istega društva. Ljudska univerza bo v tem mesecu priredila predavanje o petstoletnici. V maju pa bo tudi promenadni korzo.

Dne 11. maja je bila v čast obletnice prva lahkoatletska prireditev. Komisija

je z veseljem ugotovila, da bodo celjski fotografi, državni in privatni sektor, organizirali v naslednjem mesecu all najkasneje v juliju fotografsko razstavo. Razstava bo imela dvojni karakter. Prvi del bo prikazoval gospodarski razvoj mesta, drugi pa čisto umetniško fotografijo.

Pred uprizoritvijo „VIA MALE“

Gledališka skupina KUD »Kozelj-Rogla«, je imela v enem letu svojega obstoja že velike uspehe. Ta neumorni amaterski kolektiv je pokazal zares redko vztrajnost in željo, da bi se čim pogosteje pokazal na odru. Poleg te lastnosti se vse bolj uveljavlja tudi skrb za kvalitetnejšo igro in dober repertoar. Repertoar te družine je bil po izbiri bolj slahake in prav je tako, saj se mestno gledališče in Ljudski odbor ukvarjata z resnejšimi, klasičnimi ni težimi stvarmi. Zato je prav, da so tokrat poskusili nekaj težjega.

V času, ko se pripravljamo, oziroma že slavimo petstoletnico mesta Celja, se je družina odločila za uprizoritev John Knitlova »Via Male«. Igro je zrealiziral Vernik, ki se pridno udeležuje tudi pri Mestnem in Ljudskem gledališču.

Dodati je treba pred uprizoritvijo še to, da bo zaradi odsotnosti igralca Pšenčnika, v vlogi Niklausa gostoval član Mestnega gledališča Janez Škof.

... in zaledija

VESELI VEČER CELJSKIH STUDENTOV V ZALCU

V petek, dne 23. maja, bodo v Zalcu gostovali s svojim veselim programom celjski študentje. Z njim bodo gotovo pritegnili zal-ske publiko, saj so dandanes takšne revije redka stvar. Pri Slovencih se danes opaža nasploh nekakšno kronično pomanjkanje humorja, to vrzel hočejo vsaj delno zakriti z igranjem komedij, ki so po večini klasične, ali pa z veselimi večeri. Vse takšne prireditve so vselej izredno dobro obiskane, saj si slovenski človek želi humorja in ima smisel zaup.

S takimi programi pa so se do danes pečali naše osrednji ansambli, provinca ni mogla razpolagati nikoli s svežim, aktualnim gradivom. Zato je pač omevne vredne poizkusi celjskih študentov, da bi ustvarili veselo revijo, ki bi se lahko ponasala z dobrim, originalnim humorjem in ki bi jo lahko postavili na oder s tisto pre-pričevalnostjo, ki je za to potrebna. Saj je znano, da je desetkrat teše pripraviti gledalca do smeha kot do solz.

Da se je študentom njihova zamisel popolnoma posrečila, ravno ne moremo govoriti. Ponekod jim manjka svežosti, aktualnosti, mnogokrat tudi prisrčnosti, ženske kreacije so precej nejasne itd. Toda v glavnem je Veseli večer, kot so ga imenovali, učinkoval na celjsko publiko zelo ugodno. Zlasti nekatere vloge so bile zares dobro igrane in so vzbujale mnogo prisrčnega smeha.

Tudi študentski jazz orkester je bil dojak dober, čeprav je bil za pojme mnogih nekoliko premoderen.

Po uspehi predstavi v Celju se sedaj ansambel pripravila na vrsto gostovanj v okolici Celja in prvi kraj, ki so si ga izbrali v tem nizu gostovanj, je Zalec. Zalačnom svetujemo, da ne zamude te prilike!

IZ BRASLOVČ

Izvršni odbor OF Slovenije je podelil odklikovanje tovarišem: Omladič Tone-tu, Počaj Nežiki in Ramiak Francu kot priznanje za požrtvovalno delo in vestno izpolnjevanje frontnih nalog pri izgradnji socializma. Čestitamo!

Drevesnica Kmetijske zadruge z 2000 drevesi je sedaj skrbno urejena. Da bo dosegla zaželjen uspeh, jo je treba pravočasno zaščititi s primerno ograjo.

Zivnorojsko-seleksijsko društvo se pravkar ustanavlja. Pobuda za njegovo ustanovitve je dal Okrajni ljudski odbor Celje-okolica.

Hmeljarstvo v našem kraju lepo napreduje. Pridobili smo več novih nasadov. Hmeljniki so oživel, hmeljarji posvečajo svojim nasadom največjo skrb in pozornost.

Potok Trebnik je nekdo iz neprevidnosti ali morda celo iz škodoljivosti zasul z njivskimi kamenjem. Ker ob večjem deževju lahko nastane poplava, bo treba neprevidneza primerno posvariti.

Pionirska organizacija na osnovni šoli je v polnem razmahu. Teniški odsek se poglablja v gasilstvo in proučuje stroj motornih brigad in avtomobilov ter drugih naprav. — Odsek mladih naravoslovcev urejuje drevesnico, zelenjadine in cvetlične grede. — Na delu so tudi šahovski, pevski in dramski odsek. Ta pripravlja Josip Korbanovo igro »Povodni mož«.

Občinski odbor OF je skupaj z odborniki in novopriključena Letuka imel ob 11. obletnici Osvobodilne fronte slavnostno sejo, na kateri je o ustanovitvi, razvoju in pomeau OF predeval šol. upravitelj tov. France Kolar.

IZ MARIJAGRADCA

Te dni so poleg ceste v Lahonem začeli zidati transformator, odkoder bodo v do-glednem času razpeljali žice na vse strani marijagradške občine. Električna luč bo najprej zasvetila v Stopeah, Hatjih, Šniklavju in Gabernu. Električarški odbor je organiziral pobiranje prispevkov in delovne sile, medtem ko so se volivci odločili tudi za krajevni samoprispevek.

Pri zidavi transformatorja sodelujejo poleg strokovnjakov moške in fantje iz okolških vasi.

Trgovina kmetijske zadruge v Marijagradcu, je bila doslej neugledna, temna in slabo urejena. Dajala je sliko tipične kramarje. Nov poslovodja KZ Tone Terbovec je s pomočjo odbora KZ in ob sodelovanju članov preuredil trgovski lokal, ki danes daje popolnoma drugo sliko. Uredil je celo izložbeno okno, česar trgovina v tej vasi nikoli poprej ni imela. Posebno skrb je posvetil razprstitvi blaga na policah, zato se je iz ospreja rešil najprej vsega nekurateg-nega blaga in dal na ogled predvsem tisto, kar kupci najbolj iščejo.

Gibanje prebivalstva v Celju

Od 5. do 12. maja je bilo rojenih 13 dečkov in 13 deklic.

POROČILI SO SE:

Knjigovodja Gradišnik Franc in delavka Poznič Terezija; delavec Vrabl Janez in čistička Andrešek Marija; aranžer Božičnik Zdravko in trgovska pom. Trojak Katarina; delavec Rženičnik Fortunat in poljska delavka Jecl Marija ter delavec Vodeb Jožef in delavka Kampus Marija.

UMRLI SO:

Upokojenka Jeseničnik Bernarda, stara 53 let iz Celja; krojačica Cencelj Angela, stara 53 let iz Celja; upokojenka Poličnik Ana, stara 68 let iz Podgrada; dojenček Straiček iz Celja; upokojeni učitelj Jar Jože, star 62 let iz Celja; posestnika hči Zupanc Milena, stara 5 mesecev iz Mogojin; posestnik Vr-hovšek Jože, star 68 let iz Tebarja in upoko-jenec Zupanc Stefan, star 90 let iz Celja.

V celjski okolici

Od 4. do 10. maja je bilo rojenih 6 dečkov in 3 deklice.

POROČILI SO SE:

Derča Maksimilijan, tovarniški delavec iz Trnave in Lesjak Mihaela, poljedelka iz Oj-striske vasi; Gorčič Ludvik, mizarški pomočnik iz Vojnika in Kolar Vera, trg. pomočnica iz Vojnika; Kuder Mihael, kmečki sin iz Šentpetra in Marinc Juljana, kmečka hči iz Šentlovena pri Prebodu.

UMRLI SO:

Oset Marija, poljedelka iz Hrnuovca, stara 89 let; Karara Anton, radar iz Zabukovec, star 41 let in Stefančič Ludvik, kmet iz Podloga, obč. Šentpetar, star 32 let.

SLICICE IZ PLANINE

(Konec)

Poglejmo, kako delajo tu množične organizacije. Medtem ko AFŽ »sladko« spi — radoveden sem, ali jo bo kdo zbudil — so ostale množične organizacije kot OF, LMS in ZB delavnejše. OF je imela 27. aprila — dan ustanovitve OF — svečano sejo, na kateri so pregledali dosedanje delo, pa tudi sprejeli sklepe o bodočih nalogah.

Pred nedavnim je bil občni zbor ZB, na katerem so najzaslužnejši sodelavci v NOB pa tudi svojci padlih prejeli odklikovanja. Na tem zboru so tudi sklenili, da bodo do Dneva vstaje, 22. julija, postavili spomenik padlim borcem. V članstvo, v tem je treba to organizacijo prav pohvaliti, so sprejeli vse tiste, ki imajo za sprejem pogoje. Napaka tega obnega zbora pa je bila, da ni obravnaval konkretnih nalog o bodočem delu organizacije.

Na Planini imajo tudi kmetijsko delovno zadrugo, o kateri smo že večkrat brali, žal nič kaj razveseljivega. V njej se še vedno nahajajo člani, ki se skrivajo pod tem imenom, živijo pa kot kmetje, ki niso imeli oddaje, niso plačevali davkov in niso izvrševali nobenih dajatev na gospodarskem področju. Marsikdo je bral mariborski »Toti list«, ki je pisal, da je planinska KDZ molzna krava, ki jo planinski zadrudniki molzejo.

Omembe vredno pa je to, da so med zadrudniki tudi taki, ki razumejo na-predek socialističnega gospodarstva in se z vso vnezo trudijo za čimvečji in

čimboljši donos. Tovariš Zdošek n. pr. je s svojo družino večinoma pripomogel k izgraditvi zadrudnega hleva, pri čemer mu ostali zadrudniki niso hoteli pomagati, ker vidijo v tem skupno gospodar-

Slika med vojno požgane Planine

stvo, v katerem je špekulacija nemo-goča. Večkrat je bilo že sklenjeno, da se mora vse gospodarstvo upravljati po knjigovodstvu, a kljub temu planinski zadrudniki »barantajo« po svoji volji.

V tej zadevi, kakor pravijo Planinci, bi bilo nujno potrebno, da merodajni organi dodelijo tej zadrugi upravnika, ki jo bo vodil po predpisih zadrudnih pravil. S tem bo KDZ povečala svoj donos in si pridobila ugled, ki ga sedaj nima in tudi imeti ne more.

Po tem razgovoru sem se napotil v kmetijsko zadrugo splošnega tipa. Zanimalo me je, kako ta gospodari. Tam so mi povedali, da so imeli pred kratkim

mi je odgovorila tovarišica, »pa je, ker so poljske in sadjarske pridelke odkupovali privatniki, ne pa KZ. Ta pa tudi ni mogla, saj je bila v trgovini tovarišica Nežika Zajc edina moč.«

Dalje sem tu tudi zvedel, da so na občnem zboru sklenili, da se ukine prodajalna »Preskrba« (bivši okrajni magazin), ki, kakor pravijo člani, ne daje Planini nobenih koristi, ker se dobiček izteka izven Planine. Obstojala naj bi po sklepu zadrudnikov le KZ, v kateri naj bodo ljudje, ki bodo gledali resnično na napredek kmetijstva. Da bi KZ pridobila čimveč članov, bo le-tem nudila 40 odstotni popust pri prodaji nujnih kmetijskih proizvodov.

Med potjo, ko sem se vračal domov, sem še razmišljal o tem: Planina bo z združitvijo KLO Dobje, Šentvid in Planina postala močno središče gospodar-skega, političnega in kulturnega življenja. Sedaj, ko bodo volitve v občinski ljudski odbor, je potrebno, da ljudstvo pazi, kakšne ljudi bo izvolilo v ta odbor. Ali bodo pravi, sposobni in naši stvari predani ljudje? Ali bodo gledali in stremeli za tem, da se Planina kot trg opomore, gospodarsko ojači. Da ne bodo izvolili takšnih, ki bodo gledali le na svoje žepce, občeljudske koristi pa pustili in se zanje ne zanimali. Na Planini je dovolj dela, trdega dela. Tu je potrebno le iniciativno vodstvo, saj še čaka na odrešenje zadrudni dom, ureditev dvorane za kulturne prireditve, elektrifikacija, pa še mnogo drugih manjših, a važnih stvari. Ne smemo pozabiti, da je Planina bila znana včasih kot letoviščarski kraj, v katerem se bodo naši delovni ljudje tudi danes po napornem delu razvedrili in naši primeren oddih.

Vsako leto priredijo v ZDA Dan zdravja otrok. Vseposvodske skrbi države in privatne organizacije za zdravje in dobrobit otrok. Posebno pozornost so letos posvetili pohabljenim otrokom. — Ameriški narod se zanima tudi za zdravje otrok v drugih deželah, za kar nudi finančno pomoč, kakor tudi s strokovnjaki preko Svet. zdravstvene organizacije in Mednarodnega dečjega fonda. Zgoraj: Na neki vaški šoli v Guatemali (Srednja Amerika) prejmejo otroci tablete pred kosilo.

OBJAVE IN OGLASI

IZID NATEČAJA ZA NAJBOLJŠE FOTOGRAFSKE POSNETKE

Po razpisu odbora za proslavo 500-letnice Celja za najboljšje fotografske posnetke je bilo izbranih sedem posnetkov fotografskega mojstra Pelikana, ki bodo založeni za razglednice.

VPISOVANJE OTROK V I. RAZRED OSNOVNE ŠOLE

VPISOVANJE OTROK V I. RAZRED OSNOVNIH ŠOL v Celju za šolsko leto 1952-53 bo na 1. in 11. osnovni šoli v dneh 20. (torek) in 21. (sreda) maja od 8. do 11. ure.

VPISOVALI BOMO OTROKE, rojene leta 1945, na podlagi matičnih izpisov. Otroci naj privedejo v spremstvu staršev ali njih skrbnikov.

Podrobnosti so razvidne z oglasov, nabitih na šolskih vratih.

POZIV UPNIKOM IN DOLŽNIKOM

Potrošniška zadruga z o. j. v Šoštanjcu je prešla 1. maja 1952 v likvidacijo. Pozivamo vse upnike in dolžnike, da poravnajo svoje obveznosti do 31. maja 1952, ker se bo sicer uveljavila sodna izterjava. Plačila je izvršiti na račun 622-69511-0.

Likvidacijska komisija.

NAJDENO

V gostilni Vedenki na Ostrožnem je bila najdena ženska zapesna ura »AXO« z usnjevim pasom. Lastnik naj se javi z dokazilom o lastništvu na PNZ Celje-mesto, soba št. 6.

Novoustanovljeno trgovsko podjetje

„Potrošnik“

z živili

in gospodinjstvi potrebščinami, Tomšičev trg 3 s poslovalnicami:

- »CENTER« Tomšičev trg 3
- »SAVICA« Trg V. Kongresa 10
- »BOHOR« Zidanska ul. 7
- »SOCA« Stanetova ul. 18
- »PRI GLEDALIŠČU« Gledališka ul. 8
- »PEČOVNIK« Pečovnik 114
- »PRI SIDRU« Mariborska c. 52
- »DELAVSKA« Delavska ul. 12
- »ENOTNOST« Mariborska c. 61
- »VOGLAJNA« Cesta na Teharje
- »NA KRAJIZIŠČU« Cesta na Dobravo

Vam nudi blago po dnevno najnižjih cenah. Postrežba točna in solidna.

OBVESTILO

Lastnikom družinskih kapelic na pokopališču na Golovcu (okolico pokopališča) sporočamo, da morajo kapelice, ki so v slabem stanju popraviti v roku 3 mesecev t. j. do 15. avgusta 1952. V primeru, da jih do gor-njega roka ne bodo popravili, bodo svoji izgubili pravico do nadaljnjega vzdrževanja grobov.

TRGOVSKI POMOČNIK železnine z znanjem nemščine in srbohrvaščine išče primerno zaposlitve (tudi v drugih strokah). Naslov v upravi lista.

PRODAM lepe zlate uhane (primerno za birmansko darilo) in spansko steno. Naslov v upravi lista.

PRODAM šivalni stroj in tehnico (150 kg). Naslov v upravi lista.

KLAVIRSKO HARMONIKO »Hohner«, 80 basov, skoraj novo zelo počen prodam. Naslov v upravi.

PRODAM malo rabljen šivalni stroj znamke »Alfa« z okroglim colničkom, šiva naprej in nazaj. Naslov v upravi.

UGODNO PRODAM streptomycin in PAZ tablete. Naslov v upravi lista.

PRODAM kompletno garnituro emajliranih ploščic znamke »Bohemica« in razne druge stvari. Grubič Marija, Celje, Mariborska 76.

PRODAM del hiše — enodružinsko stanovanje, pripravljeno za vsetitev. Inf. Mariborska 20-II, pod »700«.

PROTI NAGRADI iščem veliko sobo v mestu ali bližnji okolici. Pomagam tudi v gospodinjstvu. Naslov v upravi.

ZENSKO OSEBO za varstvo otroka, dnevno 4 do 5 ur, sprejemne v Celju. Naslov v upravi lista.

MIREN drž. namestnik išče opremljeno sobo pri mirni družini. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM sobo in kuhinjo za enako kjer-koli v okolici. Naslov v upravi lista.

PREKLJUČJEM krt svojega otroka. Rahten Zdenka, Velenje.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

Dne 18. maja 1952, tov. dr. Čerin Jože, Cankarjeva ulica 9. — Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote opoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

GLEDALIŠČE

KUD »KOZELJ-ROGL« CELJE

John Knittl: VIA MALA. Retiral Verani Cvetko. Dne 19., 20. in 22. maja ob 20. uri, v dvorani Narodnega doma.

KINO

KINO METROPOL

Od 13. do 18. maja, italijanski film, »GRENKI RIŽ«

Od 19. do 26. maja, amer. barvni film, »NEPTUNOVA HČE«

KINO DOM

Do 19. maja, ameriški film, »ZAPLESIVA«

Od 20. do 22. maja, amer. barvni film, »GULIVERJEVA POTOVANJA«

Zanimivosti

ELEKTRONSKI INSTRUMENTI

NADOMEŠČAJO TUDI UMSKO DELO

Učenjaki napovedujejo dobo robotov. Za hrbtnico tega mehaničnega obdobja smatrajo elektronske aparate. Poglejmo, kaj vse elektronski aparati doslej izvršujejo namesto človeka. V Ameriki imajo v industriji doslej že nad tisoč instrumentov, ki izvršujejo tako delo, kateremu ni kos noben človek. Ti električni roboti so koristni »delavci« v industriji, v znanosti in obrambi. So n. pr. roboti, ki računajo plačilne liste za vso tovarno. Drugi zopet »pišejo« račune telefonskih razgovorov za vse mesto. Mornarica ima električnega krmarja, ki vodi kurz letalonsilk, se »briga« za smer vetra in daje »ustmena« povelja posadki. Avtomat za računanje natančno razreši 150 algebrskih enačb in izvrši štiri milijone računskih nalog v štirih urah. V kratkem upajo, da bodo roboti dajali vse potrebne elemente za protiletalsko topništvo. Računajo, da

bodo roboti v bodočnosti vodili železnice, parnike in letala in da bodo »delali« v serijski proizvodnji.

ATOMSKI TOP

V Ameriki izdelujejo velike količine topov, ki so pripravni za izstrelitev atomskih granat. Top je po značaju in obliki naslednik »Dolgega Toma« in »Debele Berte«, ki spadajo med najtežja topniška orožja in se uporabljajo za obleganje in uničevanje koncentracij. Atomske granate za manjše kalibre bi bile predrage in tudi neučinkovite. Top je težak 75 ton in ima pri premiku hitrost 65 km na uro.

NAJVEČJI BOMBNIK NA REAKCIJSKI POGON

Najnovejši bombnik na reakcijski pogon v ZDA je obenem tudi največji na svetu. Težak je 175 ton in baje bo skozi stratosfero letel s hitrostjo 960 km na uro. Letalo, ki ga imenujejo XB-52, ima osem motorjev na reakcijski pogon.

Fizkultura in šport

ROKOMET

ŽŠD Celje, rokometni prvak Slovenije

ŽŠD CELJE : ENOTNOST (Ljublj.) 13 : 8

V drugi finalni tekmi, ki je odločala o bodočem prvaku Slovenije, je moštvo Celja s petimi goli razlike premagalo svojega rivala Enotnost iz Ljubljane.

Nekaj sto gledalcev je zabilo lepo vreme na Glazijo, da podprejo svoje moštvo v borbi za najvišji naslov. Mirno lahko rečemo, da je bila to borba dveh res zagriženih nasprotnikov, dveh, ki sta vedela, za kaj gre. Tudi tokrat je klonila Enotnost nekaj bolj-šim Celjancem, ki so pa vložili res vse sile, da so tudi tokrat zmagali. Kako je šlo?

Enotnost se je prva znašla, povežala svoje vrste in tudi pretresla domačino mrežo. Do 4:1 je bila igra v rokah Enotnosti, potem pa nenaden preokret. Domačini so zaigrali kakor je treba in znajo. Rezultat je bil kmalu izenačen in z enim golom prednosti sta moštvi odšli na odmor. V drugem polčasu je

igra še pridobila na tempu. Obe moštvi sta se borili do skrajnih mej. Že je začela pojemati brzina, igralci Enotnosti so bili do skrajnosti izčrpani in njihova moč je jela naglo padati. Celjani so ravno sedaj pokazali, da so še pri močeh. Z lepimi in hitrimi prodori so višali rezultat in si priborili lepo zmago. Zmago so res zaslužili, zaslužili so pa tudi naslov prvaka Slovenije, ki so si ga sedaj je netič priborili.

Moštvo Celja je letos odigralo 6 prvenstvenih tekem, v katerih je doseglo 5 zmag in 1 neodločen rezultat. Dalo je 72 golov, prejelo pa 32. V tekmah malega rokometu so domačini dosegli zmage v vseh letos odigranih tekmah.

Moštvo ŽŠD Celja bo zastopalo Slovenijo na turnirju v Vinkovcih, ki bo okoli 20. maja. Fantje skrbno trenirajo in želimo, da bi nas res dobro zastopali!

Repr. JUGOSLAVIJE : Repr. SLOVENIJE

Po prvem polčasu je zvezni kapetan jugoslovanske reprezentance, Janez Snaj izjavil: Presenečen sem nad odlično igro naše reprezentance, v prvem polčasu ste igrali res lepo in ste bili nasprotniku popolnoma enakovrni.

In res, nekaj tisoč gledalcev je bilo presenečenih nad izredno lepo igro slovenske reprezentance. Vse vrste so delovale brezhibno, podajanje pa je bilo tako točno, da je nasprotnik le težko prihajal po žoge. Vodstvo 2:0 si je slov. reprezentanca že po par minutah zagotovila. Nato je sledilo izenačenje in borba do rezultata 5:5. V tem delu je bila igra res lepa, polna krasnih potez res izbranih moštev. V drugem polčasu se je slika malo spremenila v korist državne reprezentance, a vendar do deset minut pred kra-

jem ni bilo kakšnih vidnih slabosti. Sedaj je pa zmanjkalo domačinom sapa, nasprotnik je pa ravno sedaj dal vse iz sebe. Obramba je zaustavila marsikaj napad. Nadigrati reprezentance so zagrešili več napak in ravno iz teh je reprezentanca dosegla kar 7 golov. Sedem golov iz prostih strelcev je rezultat občutno previsok v korist reprezentance. Zmaga moštva, ki zastopa barve Jugoslavije, je pa seveda popolnoma zaslužena, saj so reprezentanti predvidevali eno svojih boljših iger. V reprezentanci Slovenije je bil napad boljši od obrambe. Krile so preveč uhajali naprej, v protinapadih pa jih ni bilo v obrambi in je večkrat bil primer, da se je znalo po več igralcev kar samih pred našim golom. Gledalci so zadovoljni zapuščali igrišče in si žele še v bodoče sličnih srečanj.

Trije neuspehi nogometašev Kladivarja

NAFTA (Dol. Lendava) : KLADIVAR

2:0 (1:0)

Tudi zadnja tekma v nedeljo v Celju ni prinesla Kladivarju dve potrebni točki, da se odmakne iz nevarnega mesta za izpadanje, ker je napad zelo slabo streljal in ni znal izbrati več sto odstotnih prilik za doseglo zgoditok in zmage. Kladivar je tokrat igral dobro v polju, čeprav novi vratar Krofi ni bil siguran in bi pri večji pateljivosti in sigurnosti lahko obrani oba gola. Nafta je igrala enostavno in nepotrebno ostro, ter je bila le proti koncu prvega in drugega polčasa v rahli premoči.

SLOGA (Ljubljana) : KLADIVAR 1:1 (0:1)

Na praznik 1. maja je enajstletica Kladivarja odigrala prvenstveno nogometno tekmo osmega kola republiške lige in dosegla le neodločen rezultat. Po zadnji zmagi nad Branikom v Mariboru bi vsekakor morali Kladivarjevi igralci tudi v tej tekmi zmagati. Neodločenost napada je ponovno zakrivila ta neuspeh.

KOROTAN (Kranj) : KLADIVAR 5:3 (2:1)

V zadnjem, to je devetem kolu je moštvo Kladivarja gostovalo v Kranju. Rezultat se od sedanjih srečanj razlikuje le toliko, da je tokrat napad zaigral nekoliko boljše, saj je dosegel največ zgoditokov, obramba pa je zaigrala mnogo slabše. Neobičajno slab je bil vratar Klajnshek, ki je razen par primerov branil slabo in nesigurno.

Tudi ŽŠD CELJE igra slabo

Ceprav pri ŽŠD Celje obramba dobro razdira napadalne akcije nasprotnika, posebno srednji krile, napad in krilska vrsta igra ta slabo in ni ustvarjena dobra povezava. Pri tem napad igra vse preveč na prodore, namesto da bi s smiselnimi potezi zaključeval napore obrambnih igralcev. Posebno bud poraz je moštvo doživelo preteklo soboto v igri z moštvom »Aluminija« iz Strnišča. Med tem, ko je v prvem polčasu obramba še kar dobro reševala svoja vrata, je v drugem polčasu vsa enajstletica popolnoma odopovedala. Na smemo pa poza-

biti, odnosno pripomniti, da je moštvo »Aluminija«, ko je zlomilo odpor in vojo igralcev ŽŠD Celja zaigralo zelo lepo in smiselno, tako da se je bilo težko znajti v njejihv smiselnih kombinacijah, ki so jih ti igralci skoraj redno zaključevali z nevarnimi strelji na vrata ŽŠD Celja. Rezultat je bil 8:0.

Mladinsko tekmovanje

V mladinskem tekmovanju je v nedeljo prva garnitura mladinskega moštva ŽŠD Celja porazila drugo garnituro Kladivarja z rezultatom 4:0. Dočim je prvo mladinsko moštvo Kladivarja v neobičajni tehnični igri premagalo prvo mladinsko moštvo Kovinarja iz Štor s 5:0.

KOVINAR (Štore) : ALUMINIJ (Strnišče) 3:1

Kovinar Štore je v tej tekmi sicer zmagal, vendar pa je ostal mnogo dolžan v pogledu dobre igre. Igralci, kakor tudi nekateri neobiskovani in neoporn. Uprava Kovinarja bo morala pričeti s sistematičnim vzajemjem svojih igralcev in gledalcev, ker sicer je pričakovati, da bo mariborska podveza morala z energičnimi posugi odpraviti zlo, ki kvani sicer dobro razvito športno življenje v tem industrijskem centru.

Prva lahkotletska prireditve na stadionu AD Kladivarja v tem letu

V nedeljo dopoldne je bila v proslavo 500-letnice mesta Celja prirejena na atletskem stadionu AD Kladivarja prva tovrstna atletska prireditve v Celju. Nastopilo je 150 atletov, kar je za začetek sezone zelo veliko. Tudi rezultati so zelo dobri in lahko pričakujemo, da bodo celjski atleti tudi v tem letu dosegli v merilu jugoslovanske atletične uspehe, na katere smo bili v prejšnjih letih večkrat ponosni.

Nekaj zelo dobrih rezultatov: Longer tek 200 m 22.9! Visina: Urbaj 180 cm! Hane 800 m 1.58.8, Kopitar, kopje 59.96 in Gol kroglo 13.03 m, Knez Ivanka, daljina 5.28 m.

Poleg teh članskih rezultatov so se uvejavljale tudi mladinske, ki so nastopile v velikem številu. Posebno se je odlikovala Pri- stovskova, ki kaže, da se bo ob marljivem in vestnem treningu razvila v zelo dobri tekmovalko.

Nogomet v Laškem

V četrtek je bilo v Laškem nogometno tekma med SK Volno in NK Laško. Te trije različne tekme se je udeležilo tudi lepo število gledalcev. Ob tej priliki so Laščani zasluženo zmagali z rezultatom 3:2. Na obeh straneh so nastopili mladi dostoj malo znani igralci. Med temi so se posebno odlikovali Gorjane Jože, Starčević Ivan, Irsič Ivan ter Gotar Tone (vsi NK Laško). Od enajstletice »Volna« so bili najboljši Kranjc Slavko, Stiplovec Ivan in Hrastelj Peter.

Vrata Laščanov je uspešno branil Draguz Nanko, v obrambi pa je bil Mahač. Tudi na padalec Zupančič je uspel.

Po tekmi je bil sestanek. Pod vodstvom predsednika društva Dergana, so govorili o bodočih nalogah. Ostrsko so kritizirali do tedanjega tajnika Urankarja, ki je zaradi brezbrižnosti zakrivil, da društvo ni moglo igrati v podzveznih prvenstvenih tekmah. Novi tajnik Petan je vse to že uredil, zato so sklenili, da bodo v bodoče vabili sosedno nogometne klube v goste.

Tudi finančno društvo še kar dobro stoji le MLO neče poravnati računa za 41.000 dala, ki jih dolguje že 5 mesecev.

Vsekakor športno društvo v Laškem dobro začneja in bo ob takem sodstevanju zotovo doseglo lepe uspehe. M. J.

Končni rezultati

spomladanskega prvenstva strelske družine »Tempo«

Od 7. do 11. maja je bilo na novem strelišču pri »Petričku« spomladansko prvenstvo strelske družine »Tempo«, katerega se je udeležilo nad 100 članov družine.

Tekmovali so z vojaško puško na razdalji 300 m. — Tehnični rezultati so naslednji:

»LJUŠKA TARČA«
1. Tržan Jože, 66 krogov od 100 možnih
2. Strajhar Jože 66, 3. Catec Drago 62, 4. Jenko Rado 56, 5. Gradišar Gustl 55, 6. dr. Pavlič Marjan 55, Tržan Ciril 49, 8. Gradišar Mira 46, 9. Pavlič Vlasta 46, 10. Košec Fran 44, itd.

»TITOVA TARČA«
1. Jenko Rado, 87 krogov od 150 možnih
2. Gradišar Gustl 87, 3. Tržan Jože 87, 4. Catec Drago 86, 5. dr. Pavlič Marjan 80, 6. Tržan Ciril 66, 7. Božič Zvonko 65, 8. Apat Fran 61, 9. Catec Vali 59, 10. Strajhar Jože 59, itd.

»MLADINSKA TARČA«
1. Tržan Jože 74, 2. Svetlin Ivanka 63, 3. Tržan Ciril 58, 4. Apat Fran 50, 5. Strajhar Jože 47, itd.

»TARČA ZA ZENE«
1. Catec Vali 61, 2. Pavlič Vlasta 56, 3. Gradišar Mira 54, itd.

Vsi najboljši strelci družine se bodo 24. in 25. maja udeležili okrajnega prvenstva v streljanju na novem strelišču pri »Petričku«.

Stane Terčak

21

Živizid

Stab je posedel v sobi. Skozi zagrnjena okna je svetil droben plamen petrolejke. Na mizi so imeli razgrnjeno specialko. Stab je tuhtal, kje naj prekorajmo cesto in progno.

Najdrznejši borci z izkušenimi obveščevalci so ogledovali cesto, ki drži iz Celja v Sv. Jurij. Dolgo jih ni bilo nazaj. Pa tudi glas niso dali od sebe. Streljanja v dolini ni bilo.

»Fantje, na cesti je vse v redu! Hudiči so se potegnili proti Zidanem mostu. Prehodi so prosti!« je rekel Niko, brigadni administrator. Vedno je nosil v nahrbtniku najvažnejše spise brigade, od katerih se ni ločil niti ponoči. Družbo mu je delal mali Franček, ki je pisal raporte v štabu divizije. Bil je po letih najstarejši partizan v diviziji in se je spodobilo, da se je oprijel pisarniških poslov. Franček je imel navado, da je vedno migal z svojimi dolgimi plavimi brki. Se kadar je bilo treba vzeti pot pod nogo, so mu migali.

»Franček, kar v štabu se drži, za juriše si tako prepočasen,« so ga dražili fantje. Res, Franček se je držal štaba. Na pohodu je prenesel vse zaradi svoje žilavosti in ostal živ.

»V kolono! Naprej!«
»Patrulje so prečkale cesto. Vse je v redu!« je šel šepet med borci.

Pred nami se je utrnila kolona v gozd proti dolini. Predhodnica divizije, pripravljena za borbo, je izginila v temi. Počasi in v največji tišini so ji sledile ostale kolone.

Iz gozda smo kar padli na poljsko cesto. Bila je prosta. Bataljon v predhodnici se je potegnil kakih dve sto metrov naprej in prečkal mostiček na Voglajni in železniško progno. Ob glavni cesti je stala velika domačija s še večjimi gospodarskimi posloplji. Med hišo in gospodarskimi posloplji pa je tekla cesta v gozdove na nasprotni strani.

Na progno nedaleč od nas se je nenadoma posvetilo. Odskočili smo s ceste v jarek. Puške so kar same zletele z ramen. Bil je

signal železniške postaje v Storah. Iz štorske tovarne se je slišalo ropotanje strojev.

»Poglej hudiča, Rudi nas je peljal na izprehod kar mimo Celja!«

»To smo jim je podkurili! Lovijo nas po gozdovih, mi pa se sprehajamo po cestah in progni! To bodo zjutraj gledali, ko nas bodo sledili,« so govorili borci med seboj.

Krt, politikomisar divizije in komisar Aleš sta prišla mimo naše kolone in hitela k predhodnici. Krt nas je pogledal in dejal: »Le hitro se spravite s ceste in naprej!«

Bataljon si tega ni dal dvakrat reči. Z vso naglico se je zaletel in v teku prečkal nevarno mesto.

Gašo, namestnik politikomisarja Serčerjeve brigade in komandant Ronko sta postavljala zasede na cesti proti Storam in Sv. Juriju.

»Dokler se ne potegne vsa divizija preko proge in ceste, ne smete pustiti nikogar mimo,« je zabundral Krt.

Naše kolone so prečkale progno in cesto. V zaklonih ob hiši in v poslopljih so varovale prehod naše mitraljezne zasede.

Za našim hrbtnom se je ustavil minerski vod in se razgovoril. »Poglej jih! Preizkusiti hočejo eksploziv,« so se smejali zadovoljno borci.

V zaščiti patrolj sta se utrgali dve sencu na progno. Prilepili sta se k tračnicam.

»Čokolade jim bodo nasuli! To bo treskalo!« smo se hahljali. Čokolada smo pravili razstrelivu, ki je imelo vonj po tej slaščici.

Sencu sta se vračali s proge. Čokolada je bila pripravljena in zvezana z zažigalno vrvice in nabojčkom, ki ga bodo strla kolesa lokomotive in povzročila eksplozijo.

Kolone divizije so počasi lezle v hrib...

Ronko je povlekel zasede za glavino. Le patrolje za hišo so še ostale in čakale, kakšen bo učinek na progno, ko privozi vlak. Kolone še niso prišle na vrh hriba, ko smo zaslišali sopihanje vlaka. Pod nami je tresknilo, kakor bi se sesulo skalovje v dolino. Lokomotive je pri eksploziji razbilo in jo vrglo s proge, raztreščeni vagoni so ležali vsevprek. Vlak je iztiril. »To je spomin, da ne bodo pozabili, kdaj je hodila tod Stirinajsta,« so možko govorili minerci.

Rinili smo v zasnežene gozdove med Storam in Dramljami. Le s težavo smo napredovali, čeprav je bilo treba hiteti, da se čimprej oddaljimo od proge. Okrog sedme ure zjutraj smo se preko gozdov, travnikov in njiv približali Dramljam, ki niso pričakovale takega obiska. Vas smo obkolili. V njej je bila maloštevilna posadka žandarmerije in vermanov, ki se je predala. Na žandarmerijski postaji smo izpraznili tudi magazine. Divizijski kulturnik Janez, ki je padel na pohodu, je raztegnil mehove.

Partizanska pesem je zadonela to jutro v Dramljah!

Od šole se nam je v hitrih korakih približeval verman. Gledali smo ga in se nismo mogli načuditi.

»Hudiča, saj to je vendar komandant Luka! Poglej ga kujona-kako se je »otiral!« Vermansko uniformo nosi!« so govorili borci. Ves bataljon se je krohotal. Za njim je prikorakal se Gasper, načelnik štaba Prodnik in še nekateri borci. Vsi sami vermani!

»Ti so se vsaj za dan, dva rešili ušive golazni,« so govorili borci in se začeli praskati. Vsa kolona se je takoj spomnila na usi in se začela drgniti. Fantje so že kar pozabili nanje, toliko so imeli važnejših opravkov s Frici.